

Cuprins

O felurime de rime.....	9
Fiori tulburători	23
Club-șurub	33
Nellie Bly pleacă cu alai	42
Bella tarantella	54
Fratellino pacostino	68
Babilonie în bucătărie	74
Păcălitură cu murătură	91
Rocky Mutulaky și Judy-Paparudy.....	100
Spiriduș învârtecuș	112
Roșu-alb-verde pe jos se pierde	125
„Pizza brânzoasă e delicioasă”	144

Judy Mody

Membră ultra-oficială și cu
acte a Clubului „Numele meu
este un poem”

Tata

Unicul și singurul tată

Mama

Unica și singura mamă

Nelly By

Ziarista temerară. A făcut ocolul
Pământului în 72 de zile,
6 ore, 11 minute și 14 secunde

Care

cine-i

Stink

Țâncul Stink,
fratellino pacostino

Frank

Frank Tanc, zis și „Earl Pearl”

Rocky

Rocky Mutulaky

Amy Namey

Amy Tot-la-Fel, fata-reporter
mestecătoare de gumă

O felurime de rime

Fata avea un carnețel și un clipboard. Purta o fustă albastră din stofă cadrilată, ca o uniformă școlară, și avea nu unul, ci DOUĂ ceasuri la mână. Ținea un creion după ureche. Ieșea în evidență cu ochelarii ei verzi-albaștri.

Fata veni către masa la care își lua prânzul Judy Moody și se strecură între prietenii ei, Rocky și Frank.

Ea, NU Judy Moody, părea să fie în toane de reporter.

„Cine-o fi această fată cu ochelari care pare atât de importantă?”, se întrebă Judy.

— Amy Namey, reporteră, se prezentă fata. Ce mai e nou?

— Ăăă... Înghețata „Noroi-de-Ciocolată” de la gelateria „Mimi-Cea-De-Gheață”? întrebă Judy.

— Nu mă refeream la noutățile legate de înghețată, spuse fata. Ci la poveștile interesante. Eu sunt reporteră, spuse ea. La fel ca Nellie Bly, ziarista temerară.

Ei, lui Judy Moody, nu-i venea să-și creadă urechilor.

Frank întrebă:

— Tipa asta e ca Elizabeth Blackwell, prima femeie doctor?

Judy se dădu mai aproape.

— Corect! spuse fata, notându-și ceva pe clipboard. Sunt la clasa doamnei Valentine,

3V. Pot să vă pun câteva întrebări? Pentru ziarul meu?

— Ai propriul tău ziar? întrebă Frank Pearl.

— Sigur! spuse fata.

Și reportera super-importantă ridică o sticlă de ketchup în chip de microfon.

— Care este prânzul vostru preferat de la școală? întrebă ea. Pizza Hawaii, aripioare de pui sau pâinea prăjită?

— Pâine prăjită primim la *micul dejun*, spuse Judy.

— Pizza! strigară Rocky și Frank în același timp.

— S-a notat! spuse fata și bifă un alt punct de pe listă.

— Eu îmi aduc prânzul de acasă, zise Judy.

— De câte ori pe săptămână ar trebui să fie pizza la cantină? întrebă Amy.

— De trei ori, spuse Frank.

— De cinci ori! zise Rocky. În fiecare zi! Cu extra brânză!

— Notat! spuse fata.

Dar cine era această reporteră care bifa liste, și care avea clipboard, și care punea întrebări despre pizza? Și de ce o băgau în seamă Rocky și Frank, cei mai buni prieteni ai lui Judy dintotdeauna?

— Oricum, nu-i poți face să ne dea pizza la prânz în fiecare zi, spuse Judy.

— De ce nu? întrebă fata. Mama mea le cunoaște pe bucătărese. În plus, trăim într-o țară liberă.

— Hei! Asta spui și tu tot timpul! îi zise Frank lui Judy.

— Ba nu!

— Ba da! o contraziseră Rocky și Frank la unison.

— Întrebarea numărul 3, anunță fata. Ce ați mai schimba la Școala „Virginia Dare”?

— Să aibă automate de gustări! spuse Frank.

— Eu aș vrea o piscină! zise Rocky.

— Un parc pentru role! spuse Frank.

— Să dispară Ziua Pozelor cu clasa! zise Rocky.

Fata-reporter scria la fel de repede pe cât vorbeau ei.

— Să nu ne mai deranjeze niciun reporter de pizza în timpul prânzului, spuse Judy.

Fata se opri din scris. Și nu mai spuse: „Notat!”

În ciuda stării pe care o avea, pe Judy o

luă valul.

— Bine. Am și eu o idee! Pe bune! spuse Judy. Gumă de mestecat la școală!

— Dap, spuse Rocky.

— Da! zise Frank.

— Notat! spuse fata.

— Aș putea să-mi îmbogățesc colecția de gumă „ABC” la școală, spuse Judy. Aș putea să încep chiar sub banca mea. Nu doar acasă, pe lampa de lângă pat.

Fata-reporter scria din nou.

— ABC vine de la „A fost Bine Clefăită”, spuse Judy.

— Știu asta, zise fata. Și eu fac colecție de gumă. Am mers să văd cea mai valoroasă colecție de gumă ABC din lume. Cea mai mare din lume!

— Poftim? se miră Judy.

— Da! spuse fata. Aleea Gumei de Mestecat. E în California.

— Eu am mers la Boston, spuse Judy.

— Am fost acolo în timpul vacanței. Mergi pe o alee între două clădiri și există câte un Zid al Gumei de fiecare parte. Gumă mestecată pe care oamenii au lipit-o acolo. Unele persoane au făcut chiar desene și chestii din gumă. Am mestecat cinci mingiuțe negre de gumă, din automatul pe care îl au acolo, și le-am lipit pe zid.

— Nu se poate! spuse Rocky.

— Ba da! spuse fata. E ca un Muzeu al Gumei. Sau un Mare Zid Mestecat.

Fata pufni în râs.

— Super-marfă! spuse Frank.

— Am comandat o trusă de făcut propria gumă, spuse Judy.

Nimeni nu scoase un cuvânt.

— Chiar mi-ar plăcea să văd Marele Zid al Gumei! spuse Frank.

— Am o poză cu mine stând în fața zidului, spuse fata. A apărut în cel mai recent număr al ziarului meu. Vedeți?

Și scoase o pagină din clipboard.

— Uaau! exclamă Rocky. Ciudat. Uitați-vă la toată guma aia mestecată!

— Uau, zise Frank. Chiar ai fost acolo!

— Poza mea a apărut odată într-un ziar adevărat, spuse Judy.

- Da, *cotul* tău, spuse Rocky.
Frank și Rocky izbucniră în râs.
- Mulțumesc pentru ideile voastre, spuse fata. Trebuie să vorbesc și cu domnul Todd.
- Cu domnul Todd? Este învățătorul *nostru*, spuse Judy.
- Știu. Are un subiect foarte tare pentru mine.
- Deja știm că se însoară, spuse Judy.
- Judy încearcă să prezică viitorul, explică Rocky.
- Și, odată, a prezis că domnul Todd se va însura. Și chiar se însoară! anunță Frank.
- Uau! spuse fata. ăsta e un subiect excelent!
- Judy se umflă în pene.
- Reporterii adevărați poartă creioane după ureche? întrebă Frank.

— Corect! spuse fata. Și se uită la ambele ei ceasuri. La revedere, mere-pere! strigă ea, aranjându-și creionul după ureche.

— Uau! exclamă Frank. Fata aia e exact ca tine, Judy!

— Ba nu, spuse Judy.

— Ba da! o contraziseră Rocky și Frank la unison.

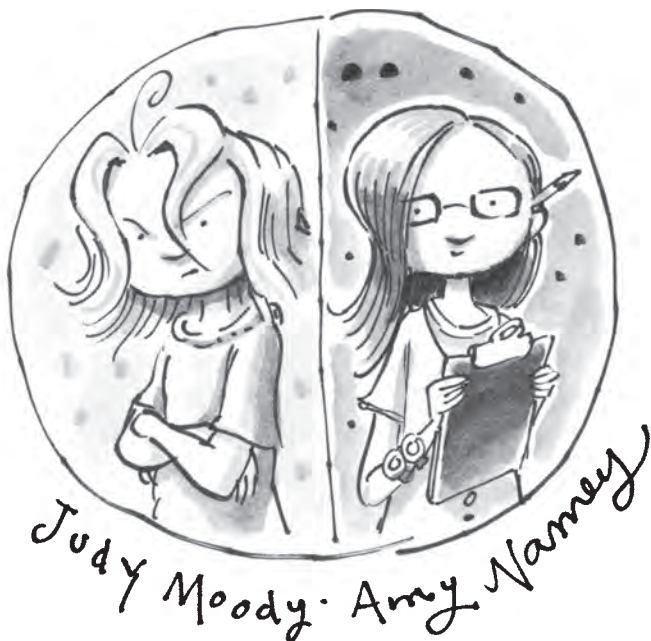
— Parcă ați fi gemene sau ceva, spuse Frank.

— Amândouă la fel, zise Rocky.

— Ziceți-mi un singur lucru asemănător la noi două, spuse Judy.

— Amy Namey. Judy Moody. Numele ei rimează. Numele tău rimează. Tot-la-fel! spuse Frank.

— Așa, și? Ea are părul lung și aranjat și gropițe în obraji. Și poartă ochelari, spuse

Judy. Eu nu port ochelari.

— Se îmbracă precum... o doamnă,
prima femeie reporter, spuse Rocky.

— Eu m-am îmbrăcat doar ca Elizabeth
Blackwell, prima femeie doctor.

— Și colecționează gumă ABC și îi place

să-i apară poza în ziar, spuse Frank.

— Și nu uita că primește ponturi, spuse Rocky, ceea ce e ca și cum ai încerca să prezici viitorul.

— Probabil că și ea adoră plasturii și măsuțele de pizza, spuse Frank. Ar trebui să o întrebăm.

— Și spune lucruri ciudate tot timpul, gen „Notat!” sau „Corect!”, adăugă Rocky.

— Eu nu spun lucruri ciudate tot timpul, protestă Judy.

— Parcă au luat o mașinărie și te-au copiat, zise Rocky.

— Poate că ea e clona ta! spuse Frank.

— Mârrr! făcu Judy.

Ei, lui Judy Moody, îi plăcea să fie fără seamăn. Originală. Mama ei spunea că era unică. Tatăl ei zicea că era o figură. Domnul

Todd îi spusese că nu mai era nimeni ca ea (chiar dacă mai erau douăzeci de copii în clasa 3T!).

Faptul că era unică o făcea pe Judy să se simtă deosebită. Așa stau lucrurile, așa au stat întotdeauna și așa vor sta în continuare. Așa *ar trebui* să stea.

Până azi. Când a apărut Amy Namey, Fata-Reporter-Care-Mestecă-Gumă.

Acum se simțea NE-unică, precum o copie făcută de un aparat. Două-la-fel, deloc originală, o clonă plictisitoare și neînsemnată.

